॥ सै। तिरुवाच ॥ एवमुकः स राजिंधिर्मेने दग्धं हि तचकं । ज्ञतायनमुखे दीप्ते प्रविष्टमिति सत्तम ।
ति। ज्ञवीन्यन्तिविद्धान् राजा ब्राह्मणाखदा । त्राहिरव्यामि तत्सनं सस्भाराः संक्षियन्तु मे ।
तत्सस च्रित्रजस्त्रस्य यास्त्रतो दिजमत्तम । तं देशं मापयामासुर्व्यज्ञायतनकारणात् ।
यथावदेदविद्धासः सर्व्ये बुद्धेः परं गताः । च्छ्या परमया युक्तिमष्टं दिजगणैर्युतं ।
प्रभ्रतधनधान्याद्याम्हित्याः सुनिषेतितं । निर्माय चापि विधिवद्यज्ञायतनमीप्तितं ।
राजानं दीचयामासुः सर्पमनाप्तये तदा । ददं चामीत्तन्त पूर्वं भर्पमने भविव्यति ।
निमत्तं मचदुत्पत्रं यज्ञविद्यक्तरं तदा । यज्ञस्यायतने तिस्मन् क्रियमाणे वचाऽत्रवीत् ।
व्यपित्वं द्विसम्पन्नो वास्तुविद्यावित्रगरदः । दत्यत्रवीत्मृत्रधारः स्तः पौराणिकस्तदा ।
यस्मिन्देशे चकांचे च मापनेयं प्रवर्त्तिता । ब्राह्मणंकारणं क्रवा नायं संस्थास्यते कतुः ।
रत्तच्चला तु राजाऽभी प्राग्दीचाकात्मत्रवीत् । चत्तारं न हि मे किथद्वज्ञातः प्रविशेदिति ।
दत्यादिपर्वण्यास्त्रीके रकपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५१ ॥
॥ सौतिरुवाच ॥ ततःकस्त्रं प्रवट्टते सर्पमन्तविधानतः । पर्यक्रामंश्च विधिवत्स्वं स्वेकस्त्रणि याजकाः ।
प्रादृत्य कृष्णवासां सि धूससंरक्ते चनाः । जुङ्गवृक्षंन्त्रवचेव सिमद्धं जातवेदसं ।
कम्पयन्तश्च सर्वेवामुरगाणां मनासि च । सर्प्यानाजुङ्गवस्त्रच सर्वानिद्यमुखे तदा ।
ततः सर्पाः समापेतुः प्रदीप्ते इथवाइने । विचेष्टमानाः क्रपणमाङ्गयनः परस्यरं ।

विस्पुरन्तः श्वमन्तश्च वेष्टयन्तः परस्परं । पुद्धैः शिरोभिञ्च स्टंगं चित्रभानुं प्रपेदिरे । श्वेताः कृष्णाञ्च नीनाञ्च स्वविराः शिश्वव स्तथा । नदन्तो विविधान्नादान्पेतुर्देति विभावसा ।

क्रीप्रयोजनमात्रा हि गोक्षिस्य प्रमाणतः। तपन्यजसं वेगेन वज्ञाविष्रमतां वर । एवं ग्रतसहस्राणि प्रयुतान्यर्व्यानि च। त्रवणानि विनष्टानि पन्नगानान्तु तत्र वै। तुरगा दव तत्रान्ये हिस्तहस्ता द्वापरे। मत्ता दव च मातङ्गा महाकाया महावलाः।

उचावचास्र वहवा नानावर्णा विषाल्वणाः। घारास्र परिघप्रत्या दन्दग्र्का महाबनाः। प्रपेतुरग्नावुरगा मात्रवाग्दण्ड पीडिताः।

दत्यादिपर्वणि सर्पसने दिपञ्चाभोऽध्यायः ॥ ५२ ॥
॥सीनक उवाच ॥ सर्पसने तदा राज्ञः पाण्डवेयस्य धीमतः । जनमेजयस्य केलासनृत्विजः परमर्पयः ।
के सदस्या वस्रवृञ्च सर्प्पसने सुदारुणे । विषादजननेऽत्यर्थं पन्नगानां महाभये ।
सर्व्यं विस्तरभस्तात भवाञ्कंसितुमर्हति । सर्प्पसनविधानज्ञा विज्ञेयाः के च स्रतज ।
॥ सीतिरुवाच ॥ इन्त ते कथयिष्यामि नामानीह मनीषिणां । ये च्हिलजः सदस्याञ्च तस्यासनृपतेस्तदा ।
तच होता वस्रवाथ ब्राह्मणञ्चण्डभार्गवः । च्यवनस्यान्वये स्थातो विप्रो वेदविदावरः ।
उद्गाता ब्राह्मणो हुद्धे विद्वान्कात्सोऽथ जैमिनिः । ब्रह्माऽभवत्साङ्गरेवा श्रध्वय्युश्चापि पिङ्गचः ।
सदस्यश्चाभवद्वासः पुनिभ्रष्यसहायवान् । उद्दालकः प्रमतकः श्वेतकेतुः पिङ्गचः ।